

Куронаткина и Домбровский пада на земята безъ охканне.

Спускаатъ са при него, виждатъ че коршумътъ като го ударилъ въ слънитѣ очи, убилъ Домбровский на смъртъ.

Слѣдъ половина часъ нашиятъ отрядъ можа да заспи снокойно. Съединителната траншея отъ траншеята на Маневский къмъ резервнѣ бѣше вече готова. Турцитѣ, като повторихъ атаката въ значително голѣми сили, могли би-хъ да отнематъ лѣво-фланговата, нечаевската траншея, това бѣше било не важно. На Маневский и съединителната щѣхъ да останѣтъ въ нашиятъ рѣцѣ. Като са уповавахме на радишевскийтъ оврагъ*), кждѣто вече шуйцитѣ отивахъ, ний заснахме снокойно. Този вечерний бой бѣше свършенъ. Турцитѣ, като изгубихъ вѣра въ възможността да ни истикатъ отъ Зеленѣтъ гори, почнахъ да сновятъ съ своитѣ атакующи части на други наши позиции. Наврѣли са бѣхъ на брестовецкии лѣвий флангъ, ний ги отблъснахме; на маси, като облаци, отправихъ са къмъ дѣсенни флангъ и тѣй сѣщо бѣгахъ, като оставихъ своитѣ убити и ранени. Въ двата тѣзи пункта тѣ бѣхъ отблъснати отъ суздалцитѣ които стояхъ въ своитѣ траншеи. Отправихъ са на дѣсно-фланговата батарея; но тѣй сѣщо отъ прѣднитѣ траншеи ги срѣщнахъ съ такъвъ убийственъ огнь, щето турцитѣ не дойдохъ даже и на петстотинъ крачки.

Като са връщахме назадъ въ мъглата, ний едва ли не са заблудили бѣхме. На нѣколко крачки отъ насъ нищо не са виждаше. Благодарение на това обстоятелство, въ рѣцѣтъ на нашиятъ солдати са попадна турската кухня, която карахъ съ запаситѣ варенъ фасулъ на позицията. Единъ кучиашъ турчинъ снокойно дойде въ нашиятъ отрядъ и захванъ да вика на солдатитѣ, за да са тѣ отстранятъ. Като видѣ погрѣшката си, той задърна гемоветъ за да обърне коньегъ, но вече го заобиколихъ отъ вси страни и съ громко смѣяние пристѣпихъ къмъ изслѣдванието на турскитѣ котли.

XVII.

Утрото бѣше сиво и мъгливо слѣдъ тази памятна нощъ, въ която защитницитѣ на едвამъ що вземениитѣ позиции

*) Изрилъ ижлъ отъ коройтъ. (б. пр.)